

‘...het is een gebrek van den tijdgeest geweest, waaraan het geweldig tekort aan stedenbouwkundige voorziening, juist in den tijd van sterken groei van de steden en van geweldige ontwikkeling en verandering in het stadsverkeer, te wijten is. Zoo is er ook in Rotterdam, terwijl de haven op geniale wijze ontwikkeld werd, op wat de zorg voor de *stadsontwikkeling* betreft heel veel nagelaten en heel veel verkeers gedaan. Een belangrijke en scherp afgetekende kentering ten goede trad in met de instelling van een dienst van stadsontwikkeling, aan het hoofd waarvan gesteld werd ir. W.G. Witteveen, de tegenwoordige directeur van de Gemeentelijke Technische Diensten, waaronder thans ook de stadsontwikkeling ressorteert’.

Inderdaad, in 1939 was hij directeur van de Gem. Technische Dienst. Dat was het resultaat van een geruchtmakende en pijnlijke reorganisatie, die in 1936 werd doorgevoerd en waarbij drie zelfstandige gemeentediensten tot een Gem. Technische Dienst werden samengevoegd en twee zeer bekwame directeuren met belangrijke staten van dienst op wachtgeld werden gesteld.

Dat de stadsontwikkeling in twaalf jaren onder Witteveen tot één van de belangrijkste takken van het gemeentelijk functioneren was uitgegroeid is er zeker één van de redenen van dat Witteveen tot directeur van de gecentraliseerde dienst werd benoemd. Het hoge aanzien, dat hij in het gemeentebestuur en daarbuiten genoot op grond van de spectaculaire plannen, die reeds tot uitvoering gekomen waren en zijn instelling in alle organisaties liever de eerste dan de tweede te zijn zal bij dit alles ook hebben meegespeeld.

Het is niet alleen literatuur van veertig jaar geleden waarin de herinnering aan deze stroomversnelling en de sprong-omhoog-in-kwaliteit van de stadsplannen die van Witteveens tekentafel kwamen rollen voortleeft.

In het kader van dit artikel had ik een hartverwarmend gesprek met de tot Rotterdammer pur-sang uitgegroeide Goesenaar, de heer H.J. Slabbekoorn, 86 jaar, ambachtsschool, vaktekenschool, orgelbouwer, amateur-beeldsnijder, -aquarellist en -schilder, die mij op zijn oude plattegronden van de stad in volgorde nog al de bouw-, uitbreidings- en vernieuwingsplannen van Witteveen aanwees, die destijds bij hem een onuitwisbare bewondering voor deze stedenbouwer hebben ingebrand; zo levendig, zijn bewondering, dat hij een schetsje inzond aan de redacteur van dit boek met zijn voorstel het monument in het Museumpark voor G.J. de Jongh, directeur van Gemeentewer-